

**A viszontbiztosításba adási
megállapodások nem-életbiztosítási
kockázati modulban való
figyelembevételére vonatkozó
iránymutatások**

Bevezetés

- 1.1. A 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelet (a továbbiakban: EIOPA-rendelet)¹ 16. cikke, az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i, a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK (Szolvencia II.)² irányelve 105. cikkének 2. bekezdése és a végrehajtási intézkedések 119-135., 209. és 214. cikke szerint az EIOPA kiadja a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulra vonatkozó iránymutatásokat³.
- 1.2. Ezek az iránymutatások különösen a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodul közös, egységes és következetes alkalmazását biztosítják, a biztosítók viszontbiztosításba adási megállapodásainak a kezelését is beleértve.
- 1.3. Ezen iránymutatások címzettjei a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozó felügyeleti hatóságok.
- 1.4. Jelen iránymutatások hivatkoznak a „nem-életbiztosítási kockázat folyamatábrájára”, amely a szavatolótóke-szükséglet standard formulájának nem-életbiztosítási kockázati részmodulját alkotó különböző részmodulokat ábrázolja a végrehajtási intézkedéseknek megfelelően.
- 1.5. Ezen iránymutatások céljára a következő fogalommeghatározások kerültek kidolgozásra:
  - (a) „Bruttó veszteség”:
    - i. Kockázatcsökkentés más részmoduloktól nem függő részmodulban történő figyelembevétele esetén az adott részmodulban alkalmazott képlet szerint kiszámított veszteség;
    - ii. Kockázatcsökkentés más részmodul(ok)tól függő részmodulban történő figyelembevétele esetén az adott részmodulban alkalmazott képlet szerint kiszámított veszteség, de a képletben az egyes részmodulok eredményeit az adott részmodullal függőségi viszonyban lévő részmodulokban figyelembevett kockázatcsökkentéssel csökkentve kell használni (ha történt kockázatcsökkentés).
  - (b) „Halmozódó katasztrófaesemény”: szerződések egy csoportját érintő halmozódó katasztrófaesemény. Az egyes szerződésekre gyakorolt hatások nem különíthetők el könnyedén.
  - (c) „Egyedi kockázatú katasztrófaesemény”: egyedileg azonosítható szerződésekre vagy egyetlen szerződésre hatást gyakoroló esemény.
  - (d) Bruttó veszteséget keletkeztető esemény: a viszontbiztosításba adás figyelembevehetőségéhez szükséges módon rendezett esemény. Az lebontást követően ezt a kifejezést alkalmazzuk a bruttó veszteségre.

¹ HL L 331, 2010.12.15., 48–83. o.

² HL L 335, 2009.12.17., 1-155. o.

³ HL L 12., 2015.01.17., 1-797. o.

- (e) Katasztrófakockázati részmodul ágai: a végrehajtási intézkedések 119. cikkében leírt négy fő nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodul egyikének az ágai.
- (f) Viszontbiztosításba adás/ vásárolt viszontbiztosítási védelem: olyan viszontbiztosítási megállapodás, amelyek keretében egy biztosító kockázatot engedményez egy viszontbiztosítóra.
- (g) Vállalt viszontbiztosítás újrafeltöltési díja: a biztosítónak fizetendő újrafeltöltési díj.
- (h) Áthidaló fedezet: felelősségi kockázatra vonatkozó kártöbblet viszontbiztosítási szerződés, amely arra az esetre nyújt fedezetet, ha a biztosító által kibocsátott legalább kettő fedezetet vagy szerződést érint egy kár. A viszontbiztosítási szerződés küszöbértéke általában magasabb, mint bármelyik szerződés értékhatára.
- (i) 200 évente egyszer előforduló katasztrófaesemény: a Szolvencia II. irányelv 104. cikke 4. bekezdésében meghatározott 99.5%-os biztonsági szintű kockázatot értékelő katasztrófaesemény.
- (j) Összetevő: a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodul elkülöníthető egysége, amelynek szavatolótőke-szükséglete (SCR) kiszámítható. Meghatározható részmodul vagy – részletesebb tagolás alkalmazása esetén – az alatti szinten, például a természeti eredetű katasztrófaveszélyek esetén lehet a régió vagy az EGT-, illetve EGT-n kívüli régiók.

1.6. Azok a kifejezések, amelyek meghatározása ezen iránymutatásokban nem szerepel, a bevezetésben említett jogi aktusokban meghatározott jelentéssel bírnak.

1.7. Az iránymutatást 2015. április 1-jétől kell alkalmazni.

I. szakasz: Az iránymutatások alkalmazásának sorrendje

1. iránymutatás – Az iránymutatások alkalmazásának sorrendje

1.8. A biztosítóknak ezeket az iránymutatásokat sorrendben kell alkalmazniuk a viszontbiztosításba adott katasztrófakockázat értékelésére.

II. szakasz: Az események meghatározása

2. iránymutatás – A katasztrófaesemény meghatározásának előírt részletessége

1.9. A 119-135. cikkek alapján a biztosítóknak kellő részletességgel kell meghatározni a 200 évente egyszer előforduló megfelelő katasztrófaeseményeket ahhoz, hogy a kockázatcsökkentési technikákat figyelembe vehessék.

3. iránymutatás – Katasztrófák halmozódó vagy egyedi kockázatú katasztrófaeseményként történő meghatározása

1.10. A biztosítóknak a különböző katasztrófakockázati részmodulokban

meghatározott veszteségeket „halmozódó” vagy „egyedi kockázatú” katasztrófaeseményként kell besorolniuk, és az utóbbi esetben azt is meg kell jelölniük, hogy ezek az események érintenek-e egyedi ismert szerződéseket.

- 1.11. A biztosítóknak a következőképpen kell meghatározniuk az esemény típusát az egyes nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulok esetében:
- (a) a földrengés-kockázati, szélvihar-kockázati, jégeső-kockázati, árvíz-kockázati és a földcsuszamlás- és talajsüllyedés-kockázati részmodul esetében halmozódó katasztrófaeseményként;
  - (b) a gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó részmodul esetében egyetlen szerződést érintő, egyedi kockázatú katasztrófaeseményként;
  - (c) a felelősségi, légi, tengeri és tűzkockázati részmodul esetében ismert szerződéseket érintő, egyedi kockázatú katasztrófaeseményként;
  - (d) a hitel- és kezességvállalási kockázatra vonatkozó részmodul esetében a 13. és 14. iránymutatásban meghatározottak szerint;
  - (e) a nem arányos vagyron-vizsontbiztosításra vonatkozó katasztrófakockázati részmodul esetében a 11. iránymutatásban meghatározottak szerint.

4. iránymutatás – Az események számának meghatározása a természetikatasztrófa-kockázati részmodulokban az EGT-régiók tekintetében

- 1.12. A biztosítóknak egy vagy több régiót érintő egyszeri vagy kettős események figyelembevételével kell meghatározniuk az EGT-régiókra vonatkozó bruttó veszteséget keletkeztető események számát, és nem tételezhetik fel azt, hogy az egyes régiókban többszörösen következnek be események.

5. iránymutatás – Az események számának meghatározása a természetikatasztrófa-kockázati részmodulokban az EGT-n kívüli régiók esetében

- 1.13. Azon EGT-n kívüli régiók esetében a biztosítóknak a 4. iránymutatás alapján alkalmazotthoz hasonló megközelítést kell alkalmazniuk minden olyan részmodulban, ahol a bruttó veszteséget keletkeztető halmozódó katasztrófaesemények száma nem lett meghatározva.

6. iránymutatás – A katasztrófaesemény kiválasztása

- 1.14. Ha több 200 évente egyszer előforduló katasztrófaesemény határozható meg, akkor a biztosítónak ki kell szűrnie a kockázati profiljának megfelelő eseményeket, és azt az eseményt kell kiválasztania, amely a kockázatcsökkentési technikák figyelembevétele után a legmagasabb katasztrófakockázati tőkeszükséglet eredményezi.

7. iránymutatás – A felelősségi kockázatból származó veszteség mértéke

- 1.15. Az alapvető szavatoló tőkében jelentkező veszteség végrehajtási intézkedések 133. cikke szerinti számításának az alapját képező egyéni kárigények mértékének a meghatározásához a következő eljárást kell alkalmazniuk a biztosítóknak:
- (a) minden egyes kockázati csoportban meg kell határozni a legmagasabb kártérítési felelősséghatárú n_i számú kockázatot. E célból a „kockázat” magában foglalja a program keretében készült valamennyi, ugyanolyan

vagy szorosan kapcsolódó fedezetet nyújtó és ugyanahhoz a biztosított szerződőhöz tartozó (ahol a biztosított szerződő a biztosítási szerződés szerződője), ugyanakkor hatályban lévő szerződést.

- (b) Az így kapott n_i kockázathoz tartozó kártérítési felelősséghatárok mindegyikét meg kell szorozni 1,15-tel.
  - (c) A (b) pont szerint számított, n_i kockázathoz tartozó értékeket összesíteni kell, majd le kell vonni az i felelősségi kockázati csoportban keletkező veszteségből ($L_{(liability, i)}$), és a különbséget arányosan fel kell osztani az n_i kockázathoz tartozó tényleges kártérítési felelősséghatárok szerint.
  - (d) A végeredményként jelentkező, n_i kockázathoz tartozó értékeket egyetlen eseményből származó egyéni kárigényeknek kell tekinteni, amelyek mindegyike ahhoz a kockázathoz kapcsolódik, amelyből le lett vezetve.
- 1.16. A biztosítók ezt követően az n_i kockázathoz tartozó minden egyes kárigényre vonatkozóan meg tudják határozni a kapcsolódó kockázat jellegéből adódóan alkalmazandó viszontbiztosítási fedezetet.
- 1.17. A biztosítóknak tudniuk kell bizonyítani a felügyeleti hatóságnak, hogy viszontbiztosítás vásárlásaikat nem befolyásolta lényegesen az, hogy a kockázat ezen eljárással meghatározható.

III. szakasz: A bruttó veszteség lebontása

8. iránymutatás – A bruttó veszteség lebontása az egyes országokra vagy más összetevőkre

- 1.18. A vásárolt viszontbiztosítási védelmet figyelembevételéhez a biztosítóknak az alábbi módszerek valamelyikét használva le kell bontaniuk a bruttó veszteséget egyedi összetevőkre, amennyiben az egyedi szerződésekre gyakorolt bruttó hatást nem határozták meg:
- (a) Maximális részesedés módszer: A bruttó veszteséget hozzá kell rendelni ahhoz az összetevőhöz, amelyeknek a legnagyobb mértékben tulajdonítható a bruttó veszteség a diverzifikációt megelőzően.
  - (b) Elosztásos módszer: A bruttó veszteséget a diverzifikáció előtti részesedésük arányában el kell osztani az ahhoz hozzájáruló összetevők között; a másik lehetséges megközelítés a veszteség korrelációs mátrixok alapján történő elosztása a szavatolótőke-szükséglet biztosítási ágazatok közötti felosztásához javasolthoz hasonló módon.
  - (c) Vegyes módszer: Ez a módszer a fenti maximális részesedés módszerrel és elosztásos módszerrel kapott legnagyobb részesedésű összetevő (legnagyobb nettó tőkeszükséglet alapján történő) kiválasztásán alapul.

9. iránymutatás – A természetikatasztrófa-kockázati részmodulok bruttó veszteségének EGT-forgatókönyvek szerinti lebontása

- 1.19. A biztosítóknak az alábbiakban meghatározott módszereket kell használniuk a természetikatasztrófa-kockázati részmodulok bruttó veszteségének EGT-forgatókönyvek szerinti lebontásához.

- 1.20. A bruttó veszteség régiókra történő lebontása során a biztosítóknak a szélvihar- és árvíz kockázati részmodulok esetében a vegyes módszert, a földrengés- és jégeső-kockázati részmodulok esetében pedig a maximális részesedés módszert kell használniuk.
- 1.21. A bruttó veszteség üzleti egységekre, társaságokra és biztosítási ágazatokra történő lebontása során az elosztásos módszert kell alkalmazniuk a biztosítóknak.
- 1.22. Ha a biztosító kockázati profilja miatt a fent meghatározott módszer nem megfelelő, akkor egy alkalmasabb megközelítést kell választania, és ezt indokolnia kell a felügyeletnek.

10. iránymutatás – A természetikatasztrófa-kockázati részmodulok bruttó veszteségének összetevőkre bontása az EGT-n kívüli régiók esetében

- 1.23. Az EGT-n kívüli régiók esetében az EGT-veszélynemekre alkalmazandó, 9. iránymutatás szerinti módszerekkel összhangban álló módszereket kell használniuk a biztosítóknak a bruttó veszteség felosztására.
- 1.24. Ha a biztosító kockázati profilja miatt ez a módszer nem megfelelő, akkor egy alkalmasabb megközelítést kell választania, és ezt indokolnia kell a felügyeletnek.

11. iránymutatás – A nem arányos vagyon-viszontbiztosításra vonatkozó katasztrófa kockázati részmodul bruttó veszteségének lebontása

- 1.25. A nem arányos vagyon-viszontbiztosításra vonatkozó részmodul esetében a maximális részesedés módszert kell alkalmazniuk a biztosítóknak a veszteség régióhoz rendelésére. Ezt követően meg kell becsülniük a régióban fennálló legnagyobb veszélynek való kitettséget, valamint az események számát az alapul szolgáló szerződéseknek megfelelő halmozódó katasztrófaesemény(ek) esetében meghatározott módon. Ha két halmozódó katasztrófaesemény meghatározásra, az azt jelenti, hogy mindkét esemény ugyanabban a régióban következik be.
- 1.26. Ha a biztosító kockázati profilja miatt ez a módszer nem megfelelő, akkor egy alkalmasabb megközelítést kell választania, és azt indokolnia kell a felügyeletnek.

12. iránymutatás – A bruttó veszteség meghatározása az ember okozta katasztrófákra vonatkozó kockázati részmodulok – a gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó, a tengeri kockázati, a légi kockázati, a tűzkockázati és a felelősségi kockázatra vonatkozó részmodulok – esetében

- 1.27. A biztosítóknak a 34-39. iránymutatás alkalmazásával meg kell határozniuk a bruttó veszteséget keletkeztető, felelősségi kockázatot jelentő esemény által érintett konkrét biztosítási szerződéseket. A tengeri, légi és tűzkockázati forgatókönyvek esetében a biztosítónak meg kell határoznia az érintett bruttó kockázatokot és az azokból következő, kárigényekre vonatkozó viszontbiztosításokat (ideértve a kártöbblet viszontbiztosítási szerződés nyújtotta kockázatonkénti védelmet).
- 1.28. A gépjármű-felelősségi kockázatot illetően a biztosítónak azt kell feltételeznie, hogy a végrehajtási intézkedésekben meghatározott, kockázatot jelentő

katasztrófaesemény egyetlen veszteséget keletkeztető eseményből ered. A biztosítónak azt kell feltételeznie, hogy a veszteség abban a régióban és/vagy üzleti egységben keletkezik, amelyeknek a legnagyobb mértékben tulajdonítható a bruttó veszteség a diverzifikáció előtt.

- 1.29. Az egyedi kockázatra vonatkozó védelmet igénybevevő biztosítónak tudnia kell kielégítő módon bizonyítani a nemzeti felügyeletnek, hogy viszontbiztosítás-vásárlásait nem befolyásolta lényegesen az, hogy a viszontbiztosításba adott kockázat a bruttó veszteséget keletkeztető esemény jelentette vagy az ahhoz hozzájáruló kockázatként azonosítható.

13. iránymutatás – A bruttó veszteség lebontása a hitel- és kezességvállalási kockázatra vonatkozó részmodul nagyvevős forgatókönyve esetében

- 1.30. A legnagyobb hitelkockázati kitétségek meghatározása során a biztosítóknak figyelembe kell venniük a vállalatcsoporton belüli tagok kitétségeinek a halmozódását.

14. iránymutatás – A bruttó veszteség lebontása a hitel- és kezességvállalási kockázatra vonatkozó részmodul recessziós forgatókönyve esetében

- 1.31. Ha a biztosítóknak a recessziós forgatókönyv alkalmazása esetén különböző területek, iparágak, terméktípusok vagy – általánosabb értelemben – a viszontbiztosításba adási megállapodás egyes alkalmazhatósági körei között fel kell osztaniuk a bruttó veszteséget a vásárolt viszontbiztosítási védelem figyelembevételére érdekében, akkor a bruttó biztosítási díj arányában kell felosztaniuk a bruttó veszteséget.

IV. szakasz: A viszontbiztosításba adás figyelembevétel

15. iránymutatás – A viszontbiztosításba adás figyelembe vehetősége

- 1.32. A biztosítóknak az alább meghatározott szintek valamelyikén kell figyelembe venniük az egyes viszontbiztosítások nyújtotta védelmet:
- (a) különböző övezetek egyetlen régió vagy egyetlen részmodulágon belül;
  - (b) különböző régiók egyetlen részmodulágon belül;
  - (c) EGT-/EGT-n kívüli csoport egyetlen részmodulon belül; különböző katasztrófakockázati részmodulágak egy katasztrófakockázati részmodulon belül;
  - (d) különböző katasztrófakockázati részmodulok, például a stop loss és aggregált fedezetek esetében az ember okozta katasztrófákra vonatkozó kockázati és a természetikatasztrófa-kockázati részmodulokban.
- 1.33. A biztosítók biztosítási ágazat és üzleti egység specifikus fedezeteket is figyelembe vehetnek.
- 1.34. Ha a viszontbiztosítási védelem a katasztrófakockázati részmodulban foglaltakon kívül egyéb kockázatokra is vonatkozik (pl. biztosítási ágazatra vonatkozó stop loss), a biztosítónak ezeket az egyéb kockázatokat is figyelembe kell vennie a fedezet előnyeinek katasztrófakockázati modul szerinti

kiszámítása során.

- 1.35. A biztosítóknak következetesen, a végrehajtási intézkedések 209-214. cikkében foglaltaknak megfelelően kell figyelembe venniük a viszontbiztosításba adást. A biztosítóknak a végrehajtási intézkedések 209. cikke 1. bekezdésének (e) pontja szerint gondoskodniuk kell a viszontbiztosítási megtérülések kétszer történő figyelembevételének az elkerüléséről. Biztosítaniuk kell, hogy a nettó veszteségre vonatkozó számításaikban figyelembe vett kockázatcsökkentési módszerekkel elért összes megtérülés ne haladja meg a kockázatáthárítási programjuk feltételei alapján lehetséges teljes összeget.

16. iránymutatás – Vállalt viszontbiztosítások újrafeltöltési díjai

- 1.36. A biztosítók figyelembe vehetik a vállalt viszontbiztosítások újrafeltöltési díjait, amennyiben bizonyítani tudják a felügyeletnek, hogy azok a katasztrófakockázati modulban meghatározott, bruttó veszteséget keletkeztető eseménnyel állnak összefüggésben.
- 1.37. A biztosítóknak a bruttó veszteségre vonatkozó számításaikban figyelembe kell venniük minden olyan második vagy későbbi eseménynek való többletkitettséget, amely a vállalt viszontbiztosítás újrafeltöltési díjából következik.

17. iránymutatás – A viszontbiztosításba adási megállapodás által kiváltott egyéb hatások az alapvető szavatoló tőkére

- 1.38. A biztosítóknak figyelembe kell venniük az újrafeltöltési díjakat, illetve a vásárolt viszontbiztosítási védelemből származó egyéb többlet pénzáramokat.

18. iránymutatás – A viszontbiztosítási fedezetek figyelembevételének sorrendje

- 1.39. A biztosítóknak az alapul szolgáló kockázatra vonatkozó szerződéses megállapodásaikban meghatározott sorrendben kell figyelembe venniük a viszontbiztosítási fedezeteket.

19. iránymutatás – Arányos viszontbiztosítás

- 1.40. A kvóta, surplus és fakultatív viszontbiztosítási szerződések esetében a biztosítóknak arányosan kell felosztani a bruttó veszteséget a viszontbiztosítási szerződések között.
- 1.41. A biztosító esemény szintű vagy hasonló értékhatárhoz kötött arányos viszontbiztosítási szerződéséhez rendelt bruttó veszteség nem haladhatja meg az adott értékhatárt, a többletet hozzá kell adni a veszteség „nettó megtartott” részéhez.

20. iránymutatás – Kockázati alapú nem arányos viszontbiztosítás

- 1.42. A kockázati alapú kártöbblet és a fakultatív nem arányos viszontbiztosítási szerződéseket a biztosítók csak akkor vehetik figyelembe a standard formula szerint, ha a bruttó veszteséget keletkeztető esemény lehetővé teszi az alapul szolgáló kockázatnak kitett ismert biztosítási szerződések azonosítását. Ennek a 3. iránymutatásban meghatározott részmodulok esetében kell így lennie.

21. iránymutatás – Esemény alapú nem arányos viszontbiztosítás

- 1.43. A biztosítók csak akkor vehetnek figyelembe a meghatározott, bruttó veszteséget keletkeztető eseményekre vonatkozó nem arányos viszontbiztosítást, ha a veszteség megfelelő módon felosztható.
- 1.44. A biztosítónak kellő gondot kell fordítania arra, hogy a szerződések kevésbé gyakori jellemzőit, így például a franchise megállapodásokat, valamint a részleges kihelyezéseket vagy az együttbiztosítást is figyelembe vegye.

22. iránymutatás – Nem-kártalanítási szerződések és báziskockázat

- 1.45. A biztosítók csak akkor vehetnek figyelembe nem-kártalanítási szerződéseket a standard formula szerint, ha a forgatókönyv meghatározásával bizonyítható, hogy a báziskockázat szintje nem lényeges.

23. iránymutatás –Aggregált fedezetet nyújtó szerződések és áthidaló fedezetek figyelembevétele

- 1.46. A biztosítóknak mérlegelniük kell, hogy melyik szinten vegyék figyelembe az aggregált fedezetet nyújtó viszontbiztosítási szerződéseket a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodul szavatolótőke-szükségletének a kiszámítása során. A választást az határozza meg, hogy mit tartalmaz a kockázatcsökkentési mechanizmus, és hogy a bruttó veszteséget keletkeztető esemény bekövetkezése esetén hol várhatók viszontbiztosítási megtérülések.
- 1.47. Az áthidaló fedezetet nyújtó szerződésekből fakadó viszontbiztosítási megtérülések becslése során a biztosítóknak bizonyítaniuk kell a felügyeletnek, hogy a szerződések a standard formulában meghatározott katasztrófaesemények esetére szólnak.
- 1.48. A biztosítóknak gondoskodniuk kell a viszontbiztosítási megtérülések kétszer történő beszámításának az elkerüléséről, és képesnek kell lenniük arra, hogy a felügyeletnek ismertessék és bizonyítsák a figyelembevétel logikáját.

24. iránymutatás – Megosztott viszontbiztosítási fedezetek kezelése

- 1.49. Megosztott viszontbiztosítási fedezetek esetén a biztosítónak a 32. iránymutatásban foglalt elvek szerint kell eljárnia.

25. iránymutatás – Alacsonyabb összesítési szintekről származó eredmények kezelése

- 1.50. A nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulok szavatolótőke-szükségletének összesítése során a biztosítóknak meg kell határozniuk az újrafeltöltési költségek és a viszontbiztosítási megtérülések különbözetét. Ha egy adott szinten nem erre az összegre vonatkozik a viszontbiztosítás, akkor a költségeket megfelelő módon fel kell osztani. Ebben az esetben az elosztásos módszert kell használni.

26. iránymutatás – Az itt meg nem határozott egyéb szerződések kezelése

- 1.51. A biztosítóknak az itt kifejezetten nem említett más viszontbiztosítási szerződésekre vagy jellemzőkre is a fenti iránymutatásokban foglalt elveket kell alkalmazniuk.

V. szakasz: A nettó veszteségek újbóli összesítése

27. iránymutatás – A nettó veszteségek újbóli összesítése a biztosító katasztrófakockázati részmodulra vonatkozó szavatolótké-szükségletének a levezetése céljából

- 1.52. Ha a biztosító a viszontbiztosítási megtérülések becslése során részletesebb tagolást alkalmaz a diverzifikált bruttó veszteség felosztásához (azaz a „bruttó veszteséget keletkeztető eseményhez” rendeli hozzá), össze kell adnia az összetevők nettó eredményeit a szavatolótké-szükséglet levezetéséhez.
- 1.53. Ha a biztosító különböző szinteken végzett számításokkal határozza meg a szavatolótké-szükségletet, összesítenie kell az összetevők nettó eredményeit a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulra vonatkozó szavatolótké-szükséglet levezetéséhez.
- 1.54. Ennek az iránymutatásnak az alkalmazását az I. technikai melléklet ismerteti.

VI. szakasz: Dokumentáció és jóváhagyás

28. iránymutatás – A kiválasztott katasztrófaesemények dokumentálása és jóváhagyása

- 1.55. Az „egyéb” nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulokat illetően a biztosítóknak a végrehajtási intézkedések 309. cikke (5) bekezdésének (a) pontja szerinti rendszeres felügyeleti jelentésben ismertetniük kell a felügyeletnek a kiválasztott katasztrófaeseményeket. Az ismertetésnek tartalmaznia kell a legfontosabb döntési pontok részletezését, a helyettük választható alternatív döntési pontok kifejtését, valamint a végül kiválasztottak indoklását.
- 1.56. A biztosítóknak a dokumentációjukba kerülő megfelelő katasztrófaesemények meghatározása során felmerülő esetleges belső problémák részleteire is ki kell térniük.

29. iránymutatás – Az összetevőkre bontás módszertanának dokumentálása

- 1.57. A biztosítóknak dokumentálniuk kell a viszontbiztosítási program részmodulonkénti alkalmazása érdekében használt bontási mechanizmust. Ennek tartalmaznia kell a választott megközelítés indokait, a lehetséges alternatívák kifejtését azokban az esetekben, ahol több ésszerű módszer is rendelkezésre áll, valamint az összetevőkre bontáshoz végzett számításokat.

30. iránymutatás – A nettósításra és az újbóli összesítésre alkalmazott eljárások dokumentálása

- 1.58. A biztosítóknak dokumentálniuk kell a bruttó veszteség nettósítására használt folyamatot. Ez a következők leírását foglalja magában:
  - a) a biztosító viszontbiztosítási programja;
  - b) a nettósításhoz használt számítások;
  - c) a megtérülések megfelelő biztosítási részmodulok közötti felosztásának részletei;
  - d) a nem-életbiztosítási katasztrófakockázat szavatolótké-szükségletének

(SCR_{NICAT}) a levezetéséhez szükséges újbóli összesítés elvégzésének a részletezése.

- 1.59. A biztosítóknak azt is bizonyítaniuk kell a dokumentációjukban, hogy sehol sem tételezték fel a viszontbiztosítási megtérülések kétszer történő figyelembevételét.
- 1.60. Ha a biztosító a díjak (pl. a vállalt és a leadott viszontbiztosítások újrafeltöltési díjai) jellemzői között feltételezte a kiigazítás lehetőségét, akkor a dokumentációban indokolni kell az ennek levezetéséhez használt módszertant és feltevéseket.

VII. szakasz: Csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó különös megfontolások

31. iránymutatás – Belső viszontbiztosítási megállapodások kezelése

- 1.61. Az egyedi vállalkozások szintjén ugyanúgy kell kezelni a csoport más vállalkozásaival fennálló viszontbiztosításba adási megállapodásokat („belső viszontbiztosítás”), mint a csoporton kívüli harmadik személyekkel kötötteket.

32. iránymutatás – Halmozódó katasztrófaeseményre vonatkozó csoport szintű viszontbiztosítási szerződés szerinti viszontbiztosítási megtérülés egyedi vállalkozásoknak járó részének a becslése

- 1.62. Az aggregált viszontbiztosítási szerződés (vagyis a csoporthoz tartozó több vállalkozás felhalmozódott együttes vesztesége ellen védelmet nyújtó szerződés) alapján járó viszontbiztosítási megtérülés becslése során az egyedi vállalkozások mindegyikének a következő lépéseket kell követnie:
  - (a) A 200 évente egyszer előforduló katasztrófaesemény által az adott vállalkozásnak okozott bruttó veszteség meghatározása;
  - (b) A 200 évente egyszer előforduló katasztrófaesemény által a csoportnak okozott bruttó veszteség meghatározása;
  - (c) A csoport szintű viszontbiztosítási szerződés szerinti viszontbiztosítási megtérülés becslése;
  - (d) A viszontbiztosítási megtérülés felosztása a szerződéses megállapodások szerint, ha vannak ilyenek, máskülönben az adott vállalkozásnak járó viszontbiztosítási megtérülés becslése, amelyhez az (a) és (b) pont szerinti bruttó veszteségek hányadosát meg kell szorozni a (c) pont szerinti becsült összeggel.

33. iránymutatás – Egyedi kockázatú katasztrófaeseményre vonatkozó csoport szintű viszontbiztosítási szerződés szerinti viszontbiztosítási megtérülés egyedi vállalkozásoknak járó részének a becslése

- 1.63. Az egyedi kockázatra vonatkozó viszontbiztosítási szerződés (vagyis az egyedi kockázat(ok) ellen védelmet nyújtó szerződés) alapján járó viszontbiztosítási megtérülés becslése során az egyedi vállalkozásoknak a következő lépéseket kell követniük:
  - (a) Annak meghatározása, hogy a 200 évente egyszer előforduló katasztrófaesemény által okozott veszteséget kiváltó egyedi

- kockázat(ok) ugyanazok-e az adott vállalkozás és a csoport szintjén;
- (b) Ha van átfedés, akkor a csoport szintű viszontbiztosítási szerződés alapján az adott vállalkozásnak járó viszontbiztosítási megtérülés becslése.

VIII. szakasz: A biztosítási szerződések felelősségi kockázati csoportokba sorolása az ember okozta katasztrófákra vonatkozó kockázati részmodul esetében

34. iránymutatás –1. felelősségi kockázati csoport

- 1.64. A biztosítóknak a végrehajtási intézkedések XI. mellékletében említett 1. felelősségi kockázati csoportba kell sorolniuk a szakmai felelősségbiztosítási szerződéseket, amelyek a szakmai felelősség alapján támasztott esetleges követelésekre nyújtanak fedezetet a szakma gyakorlójának.
- 1.65. A biztosítóknak számos felelősségbiztosítási terméket kell ebbe a kockázati csoportba sorolniuk, többek között a következőket:
- (a) Egészségügyi szakmai felelősségbiztosítás, ideértve a szakorvosokét vagy háziorvosokét, kórházakét és más egészségügyi szolgáltatókét, amelyek egészségügyi szakmai felelősséget viselnek;
  - (b) A mulasztások és hibák okozta károk elleni (E&O) vagy szakmai felelősségbiztosítás és a szakmai mulasztás okozta károk elleni egyéb biztosítások, ahol a biztosított harmadik személyekkel szembeni gondossági kötelezettséggel rendelkezik;
  - (c) Vállalat által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos nemteljesítésre és az azzal összefüggő pénzügyi veszteségre nyújtott fedezet;
  - (d) Szavatossági kötelezettség megszegése vagy szellemi tulajdon megsértése esetére nyújtott fedezet;
  - (e) A szakmai tevékenység végzése során elkövetett hibák vagy gondatlanság okozta mindennemű testi sérülésekért való felelősségre vagy vagyoni (anyagi vagy pénzügyi) károkozásra és az ezekhez kapcsolódó kártérítési kötelezettségekre és ügyvédi költségekre nyújtott fedezet.

35. iránymutatás - 2. felelősségi kockázati csoport

- 1.66. A biztosítóknak a végrehajtási intézkedések XI. mellékletében említett 2. felelősségi kockázati csoportba kell sorolniuk a munkáltatói felelősségbiztosítási szerződéseket, amelyek a munkavállalók munkavégzés során bekövetkezett sérülése esetén a munkáltatót terhelő felelősségre nyújtanak fedezetet.
- 1.67. A biztosítóknak a következőkre vonatkozó kötelezettségeket kell ebbe a kockázati csoportba sorolniuk:
- (a) Munkabalesetekkel, üzemi balesetekkel vagy foglalkozási betegségekkel kapcsolatban biztosított megelőző vagy gyógyító orvosi kezelés vagy ellátás;
  - (b) Ilyen kezelés esetén nyújtott pénzügyi ellenszolgáltatás;

- (c) Munkabaleset, üzemi baleset vagy foglalkozási betegségek esetén nyújtott pénzügyi ellenszolgáltatás.

36. iránymutatás – 3. felelősségi kockázati csoport

- 1.68. A biztosítóknak a végrehajtási intézkedések XI. mellékletében említett 3. felelősségi kockázati csoportba kell sorolniuk az igazgatók és vezető tisztségviselők felelősségbiztosítási szerződéseit, amely kártérítési kötelezettségekre és ügyvédi költségekre nyújt fedezetet társaságok igazgatóinak és vezető tisztségviselőinek vagy maguknak a szervezeteknek abban az esetben, ha a szervezet igazgatói illetve vezető tisztségviselői által e jogkörükben eljárva állítólagosan elkövetett köteleességszegés miatt indított per következtében veszteséget szenvednek el, ideértve a bűnügyi nyomozás, szabályozó szerv által folytatott vizsgálat, és/vagy büntető és szabályozói eljárás kapcsán felmerülő ügyvédi költségekre nyújtott fedezetet.
- 1.69. A biztosítóknak ebbe a kockázati csoportba kell sorolniuk a vezetői felelősségbiztosítási szerződéseket és a foglalkoztatási gyakorlatra vonatkozó felelősségbiztosítást.

37. iránymutatás - 4. felelősségi kockázati csoport

- 1.70. A biztosítóknak a végrehajtási intézkedések XI. mellékletében említett 4. felelősségi kockázati csoportba kell sorolniuk a harmadik személynek testi sérülést és/vagy vagyoni kárt okozó gondatlanságból és/vagy mulasztásból fakadó kötelezettségeket fedező biztosítási szerződéseket, kivéve a következőket:
- (a) a gépjármű-felelősségbiztosítási és tengeri, légi és fuvarozási biztosítási szerződések;
  - (b) végrehajtási intézkedések XI. mellékletében említett 1., 2., 3. és 5. felelősségi kockázati csoportba tartozó szerződések;
  - (c) háztulajdonos magánszemélyeknek, magánemberként eljáró személyeknek (ideértve a vadászatot is) és önfoglalkoztató mesterembereknek vagy „kézműveseknek” nyújtott felelősségbiztosítási fedezet;
  - (d) kedvtelésből tartott háziállatok által okozott kárra vagy sérülésre vonatkozó felelősségbiztosítási fedezet.

38. iránymutatás - 5. felelősségi kockázati csoport

- 1.71. A biztosítóknak a végrehajtási intézkedések XI. mellékletében említett 5. felelősségi kockázati csoportba kell sorolniuk az ott meghatározott valamennyi felelősségi kockázati csoportra vonatkozó nem arányos viszontbiztosítási szerződéseket.

39. iránymutatás – Felosztás és szétválasztás

- 1.72. Felelősségbiztosítás vagy felelősségbiztosítás arányos viszontbiztosításának csomagban történő értékesítése esetén – a fenti kockázati csoportok közül többre is besorolható fedezeteket is ideértve – a biztosítóknak szét kell

választaniuk az egyes fedezetekhez tartozó díjakat, és az adott fedezetnek leginkább megfelelő kockázati csoporthoz kell hozzárendelniük azokat.

- 1.73. A biztosítóknak képeseknek kell lenniük arra, hogy bizonyítékokkal és indokokkal támasszák alá ezeket a felosztásokat.
- 1.74. A szétválasztásra vonatkozó fenti útmutatás alkalmazása során az arányosság elvét kell alkalmazniuk a biztosítóknak.

IX. szakasz – A csoport szintű számításra vonatkozó különös megfontolások

40. iránymutatás –Viszontbiztosítás vélelmezése

- 1.75. A csoport valamely tagjának külső viszontbiztosítása előtt alkalmazandó, a külső viszontbiztosítás által fedezett veszteséget csökkentő, csoporton belüli viszontbiztosítás esetén az abban részt vevő vállalkozásnak úgy kell kiszámítania a külső viszontbiztosítás hatását, mintha a belső viszontbiztosítás lenne érvényben.

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

- 1.76. Ez a dokumentum a rendelet 16. cikke alapján kiadott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikke (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak minden erőfeszítést meg kell tenniük azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
- 1.77. Azoknak a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak, amelyek ezen iránymutatásoknak megfelelnek vagy meg kívánnak felelni, megfelelő módon bele kell foglalniuk őket a szabályozási vagy felügyeleti keretükbe.
- 1.78. Az iránymutatások fordításainak kiadását követő két hónapon belül a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak igazolniuk kell az EIOPA-nak, hogy megfelelnek vagy meg kívánnak felelni ezeknek az iránymutatásoknak, és közölniük kell a megfelelés hiányának okait.
- 1.79. Ha egy hatáskörrel rendelkező hatóság nem ad választ a fenti határidőn belül, akkor úgy kell tekinteni, hogy nem felel meg a jelentéstételre vonatkozó szabályoknak, és ezt jelentette.

A felülvizsgálatra vonatkozó záró rendelkezések

- 1.80. Ezek az iránymutatások az EIOPA által végzett felülvizsgálat tárgyát képezik.

I. technikai melléklet: az összetevőkre bontás, illetve újbóli összesítés megközelítéseinek alkalmazása

Ez a melléklet az V. szakasz és általánosabban az összetevőkre bontás/újbóli összesítés megközelítéseinek az alkalmazását ismerteti a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulban előforduló különféle viszontbiztosítási fedezetek megfelelő és egységes megközelítése érdekében. A biztosítóknak kell megállapítaniuk, hogy a bemutatott két módszer közül melyik a legalkalmasabb a számukra.

A 0. módszer alapelve:

Az aggregált viszontbiztosítási fedezetből származó megtérülések 0. módszerrel történő becslése során a biztosító az egyes részmodulok eredményeire külön-külön alkalmazza az együttes fedezetet, és gondoskodik arról, hogy az elért viszontbiztosítási megtérülések a szerződéses értékhatáron belül maradjanak.

Az 1. módszer alapelve:

Az aggregált viszontbiztosítási fedezetből származó megtérülések 1. módszerrel történő becslése során a biztosítóknak meg kell határozniuk a legalacsonyabb szintű összetevőt (vagy a legelső közös csomópontot) a nem-életbiztosítási kockázat releváns részmodulokat lefedő folyamatábráján.

- (a) Szélvihar- és jégeső-kockázati veszteségek elleni aggregált fedezet esetén ez az összetevő a természetikatasztrófa-kockázat;
- (b) Szélvihar- és gépjármű-felelősségi kockázati veszteségek elleni aggregált fedezet esetén ez az összetevő a nem-életbiztosítási katasztrófakockázat;

A következő lépés az ehhez az összetevőhöz vagy közös csomópontához tartozó bruttó diverzifikált veszteség kiszámítása, amelyet az aggregált fedezettel való csökkentés előtt vissza kell osztani az alacsonyabb szintű összetevőkre. Majd az így kapott összetevőket összesíteni kell a nem-életbiztosítási katasztrófakockázat szavatoló-tőke-szükségletének ($SCR_{NL\ cat}$) a kiszámításához.

1) Szélviharkockázat – országos(/regionális) szintű viszontbiztosítás - EGT

- (a) Az EGT-szintű bruttó diverzifikált veszteség kiszámítása, figyelembe véve az országok/régiók közötti diverzifikációs hatásokat;
- (b) Országos szintre történő visszaosztás (a 7. iránymutatás szerinti bontás) az EGT-n belül (bruttó országos, de diverzifikált EGT-szintű veszteség);
- (c) Az egyes EGT-országokra jutó bruttó diverzifikált veszteség csökkentése az országos szintű viszontbiztosítási fedezettel;
- (d) A szélviharkockázat országos szintű viszontbiztosítási fedezettel csökkentett szavatoló-tőke-szükségletének (SCR_{wind}) kiszámítása az országos szintű nettó diverzifikált összetevők összeadásával.

2) Szélviharkockázat (EGT és EGT-n kívüli) - EGT-n belüli és kívüli országos/regionális szintű viszontbiztosítás és aggregált viszontbiztosítási fedezet (valamennyi terület)

- (a) Az EGT-n belüli országos szintű viszontbiztosítási fedezet kiszámítása az (1) pontban szereplő lépések alkalmazásával;
- (b) Az EGT-n kívüli országos szintű viszontbiztosítási fedezet kiszámítása az (1) pontban szereplő lépések alkalmazásával (az EGT helyett EGT-n kívüli, a 7. iránymutatás helyett 8. iránymutatás értendő);
- (c) A bruttó diverzifikált veszteség kiszámítása a szélvihar veszélynem szintjén (levonva az országos szintű viszontbiztosítási fedezeteket és figyelembe véve az EGT és az EGT-n kívüli térség közötti diverzifikációs hatásokat);
- (d) A szélviharkockázat nettó (mind az országos szintű, mind az EGT-re/EGT-n kívülre vonatkozó viszontbiztosítási fedezetekkel csökkentett) szavatolótőke-szükségletének (SCR_{wind}) kiszámítása az EGT-re és az EGT-n kívülre vonatkozó aggregált viszontbiztosítási fedezet alkalmazásával.

3) Szélviharkockázat - országos szintű viszontbiztosítást követő szélvihar- és jégesőkockázatra vonatkozó aggregált viszontbiztosítás.

A szélvihar- és jégeső-kockázat együttes fedezete esetén általában az alábbi módszert kell alkalmazni.

1. módszer

- (a) A szélviharkockázat és a jégesőkockázat nettó (országos szintű viszontbiztosítási fedezetekkel csökkentett) szavatolótőke-szükségletének (SCR_{wind} és SCR_{hail}) kiszámítása a (2) pontban szereplő lépések elvégzésével külön a szélvihar- és külön a jégesőkockázatra (EGT-re/EGT-n kívülre vonatkozó aggregált fedezet hiányában elegendő az (1) pontban szereplő lépéseket elvégezni);
- (b) A diverzifikált veszteség kiszámítása a természetikatasztrófa-kockázat szintjén (csökkentve az országos szintű fedezettel, és figyelembe véve a természetikatasztrófa-kockázati részmodulok közötti diverzifikációs hatásokat, de az aggregált viszontbiztosítási fedezettel nem csökkentve);
- (c) A szélviharkockázat és a jégesőkockázat (országos szintű viszontbiztosítási fedezettel csökkentett, diverzifikált természetikatasztrófa-kockázattal számított) szavatolótőke-szükségletének (SCR_{wind*} és SCR_{hail*}) kiszámítása a szélviharkockázati és a jégesőkockázati részmodulokra történő visszaosztással (valószínűleg az elosztásos módszerrel);
- (d) A szélvihar- és jégesőkockázat nettó (mind az országos, mind a szélvihar- és jégesőkockázatra vonatkozó aggregált viszontbiztosítási fedezettel csökkentett) szavatolótőke-szükségletének ($SCR_{windhail}$) kiszámítása a szélviharkockázat és a jégesőkockázat nettó szavatolótőke-szükségletének (SCR_{wind*} és SCR_{hail*}) aggregált viszontbiztosítási fedezettel történő csökkentésével;
- (e) A természetikatasztrófa-kockázat nettó (mind az országos, mind a szélvihar- és jégesőkockázatra vonatkozó aggregált viszontbiztosítási fedezettel csökkentett) szavatolótőke-szükségletének (SCR_{natcat}) kiszámítása a szélvihar- és jégesőkockázat, a földrengéskockázat, az árvíz kockázat és a

földcsuszamlás- és talajsüllyedés-kockázat nettó szavatolótőke-szükségletének az összeadásával (net $SCR_{windhail} + net SCR_{earthquake} + net SCR_{flood} + net SCR_{subsidence}$).

0. módszer – (valószínűleg nem kell használni, de a módszer a következőképpen írható le):

- (a) A szélviharkockázat és a jégesőkockázat nettó szavatolótőke-szükségletének (SCR_{wind} és SCR_{hail}) külön-külön történő kiszámítása a (2) pontban szereplő lépések elvégzésével;
- (b) Az együttes fedezet alkalmazása külön a szélviharkockázati és külön a jégesőkockázati részmodulra;
- (c) A természetikatasztrófa-kockázat nettó szavatolótőke-szükségletének (SCR_{natcat}) meghatározása valamennyi természetikatasztrófa-kockázati részmodul diverzifikálásával;
- (d) Annak ellenőrzése, hogy a természetikatasztrófa-kockázat nettó szavatolótőke-szükséglete (SCR_{natcat}) következtében az együttes viszontbiztosítási fedezetből származó megtérülések nem haladják meg a megengedhető maximumot;
- (e) Ha ez így van, akkor az 1. módszert kell használni.

4) Szélviharkockázat országos szintű és gépjármű-felelősségi kockázat egyedi viszontbiztosítását követő, szélvihar- és gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó aggregált fedezet

A fentiekhez hasonlóan valószínűleg az 1. módszert kell alkalmazni.

1. módszer

- (a) A szélviharkockázat (országos szintű viszontbiztosítási fedezetekkel csökkentett) szavatolótőke-szükségletének (SCR_{wind}) kiszámítása a (2) pontban szereplő lépések elvégzésével (EGT-re/EGT-n kívülre vonatkozó aggregált fedezet hiányában elegendő az (1) pontban szereplő lépéseket elvégezni);
- (b) A gépjármű-felelősségi kockázat nettó (gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó egyedi viszontbiztosítási fedezettel csökkentett) szavatolótőke-szükségletének (SCR_{motor}) kiszámítása a gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó egyedi viszontbiztosítási fedezet alkalmazásával;
- (c) A természetikatasztrófa-kockázat és az ember okozta katasztrófákra vonatkozó kockázat szintjén jelentkező diverzifikált veszteség kiszámítása (csökkentve a szélviharkockázatra vonatkozó országos szintű fedezettel, illetve a gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó egyedi viszontbiztosítási fedezettel) a többi természetikatasztrófa-kockázati, illetve ember okozta katasztrófákra vonatkozó kockázati részmodulokra vonatkozó eredmények felhasználásával;
- (d) A katasztrófakockázat szintjén jelentkező diverzifikált veszteség kiszámítása (csökkentve az országos szintű viszontbiztosítási fedezetekkel és a gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó egyedi viszontbiztosítási fedezettel, de a szélviharkockázatra és a gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó aggregált fedezettel nem csökkentve) a természetikatasztrófa-

kockázat és az ember okozta katasztrófákra vonatkozó kockázat közötti diverzifikációs hatások figyelembevételével, majd visszaosztás (az elosztásos módszerrel történő lebontás) a természetikatasztrófa-kockázat és az ember okozta katasztrófákra vonatkozó kockázat szintjére, azt követően pedig ismét a szélviharkockázat és a gépjármű-felelősségi kockázat szintjére (csökkentve a szélviharkockázatra vonatkozó országos szintű és a gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó egyedi viszontbiztosítási fedezettel, diverzifikált katasztrófakockázattal számítva);

(e) A szélvihar- és gépjármű-felelősségi kockázat nettó szavatolótőke-szükségletének ($SCR_{windmotor}$) kiszámítása a szélvihar- és gépjármű-felelősségi kockázatra vonatkozó aggregált viszontbiztosítási fedezet alkalmazásával;

(f) SCR_{cat} (aggregált fedezettel csökkentett) = SCR_{cat} (aggregált fedezettel nem csökkentett) - SCR_{wind} - SCR_{motor} + net $SCR_{windmotor}$ (aggregált fedezettel csökkentett).

Konzultációs kérdések

Az egyes iránymutatásokra vonatkozó észrevételek mellett az EIOPA szeretné megtudni a következőket:

Q1: Elég világosak-e az összetevőkre bontást bemutató példák?

Q2: Vannak-e olyan további, az iránymutatások által nem érintett témakörök, amelyekre vonatkozóan a biztosítók útmutatást szeretnének kapni?

Q3: Elég világosak-e maguk az iránymutatások, és ha nem, akkor mire vonatkozóan szeretnének pontosabb magyarázatot kapni a biztosítók?